

יבמות קיא

עניין: יבם קטן

קידושין יט.

דמייעד אמר רב אשי ז"הכא ביבם בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו עסקינן דמדאורייתא חזיא^א ליה^ב מהו דתימא כיון דמדאורייתא חזיא^א ליה וביאתו ביאה הבא עליה מתחייב באשת איש קמ"ל מאי הוי

תוס' קידושין יט.

ומדאורייתא חזיא ליה.

פי' בקונטרס דזוקקה לו וציאתו ציאה לכל דבר וקנאה ליורשה וליטמא לה כדתנן (דה דף מה.) פ' ט' שצא על יבמתו קנאה וקשה דזה אינו אלא מדרבנן ולפוסלה מן האחין כדתנן צהאשה רצה (יבמות דף טו:) עשו ציאת פ' ט' כמאמר בגדול אצל ליורשה ולשאר דברים לא הויא כחשתו ולכן נ"ל דמדאורייתא חזיא ליה בעלמא כגון שהיה היבם גדול וקטן זה ציאתו ציאה כלומר שאם צא על אחת מכל עריות שצחורה מומתים על ידו^א מהו דתימא הוהיל ומדאורייתא כו' כלומר אי לאו האי קרא דמעטיה ה"א מדאורייתא חשובה כחשתו קמ"ל שאינו קונה אותה אלא מדרבנן כדאמרין בעלמא (שם) עשו ציאת פ' ט' כמאמר בגדול^א: **תרתיו.** פי'

נודע ביהודה אבן העזר קמא ס"י נד

אשמעינן דקטן אין לו קדושין. והנה ציבמות דף ק"א ע"כ במשנה יבם קטן וכו' צא על יבמה גדולה חגלנו ובגמרא קרי כאן להקים לאחיו שם והא לאו צר הכי הוא אמר אצ"י אמר קרא יבמה יבוא עליה כל דהו והרי מפורש כדברי רש"י בקידושין דמדאורייתא קטן צר יבום הוא ודלא כפירוש המוספות.

ואני חמה על החוס' צזה ואפילו רצא דאמר התם צלאו קרא נמי לא מציית אמרת וכו' ולדידיה אף דמוכח דלא אסירא ליה צקטנותו מ"מ אכתי איכא למימר שאינו קונה אותה מ"מ משמעות הסוגיא שם דרצא לא פליג עליה דאצ"י אלא שחידש שאפילו אי לא הוה כתיב יבמה וגו' כל דהו ג"כ היה מוכח שאינה אסורה לקטן אצל בגוף הדיו מודה רצא לאצ"י דיבמה יבא כל דהו *).

נודע ביהודה אבן העזר תנינא ס"י קמ

והיינו ממש כדברי המהרש"א. וא"כ אהוצי חלמידי למה לא היה קשה לך עלי מה צין אצ"י לרצא מר דריש מקרא ומר דריש מקרא ולמה לרצא אחתי להסתפק אולי יש מקום לסברת מהרש"א ולאצ"י החלטתי שודאי אפילו לקנין אחרצי מקרא. אצל דע ההפרש צין לימוד של אצ"י ללימוד של רצא דלאצ"י הך קרא דפרשת יבום מיירי גם צקטן שהרי מיבמה יבוא עליה יליף כל דהו והרי כתיב יבמה יבוא עליה ולקחה לו לאשה א"כ אחרצי ללקיחה לאשה אצל לרצא לא איירי גופיה דקרא צקטן אצל מדכתיב ישצו למעוטי שלא היה בעולמו ומדמעט שלא היה בעולמו מכלל שאם היה בעולמו אפי' יום אחד לא מיעטיה קרא ע"ש בחוס' צד"ה אמר קרא וכו' והרי אשת אחיו שלא היה בעולמו לא זו דמעטיה קרא ממנות יבום שאינו מייבם לקנותה אלא אפילו מהיתר הביאה מעטיה קרא ואסורה היא עליו צאיסור אשת אח וא"כ די דדייקינן לא היה בעולמו כלל אסורה עליו צאיסור אשת אח אצל אכתי אפשר דאינו קונה אותה צקטנות. זה הוא החילוק שצין קרא דאצ"י לקרא דרצא ולא כמרן המהרש"א שלא חילק ציניהם, ודי כעת צזה לפי הטרדה, והיה זה שלום.